

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 13CoKR/25/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5118204786
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Štolcová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5118204786.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Zuzany Štolcovej a členov senátu JUDr. Márie Dubcovej, JUDr. Róberta Bebčáka, v právnej veci žalobcu: DÚHA, a.s., so sídlom Prievozská 4D, 821 09 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 31 690 360, zastúpeného zástupcom: AK Kovár a partneri s. r. o., so sídlom Vajnorská 8/A, 831 04 Bratislava - mestská časť Nové Mesto, IČO: 50 971 662, proti žalovanému: JUDr. Eva Plichtová, PhD., so sídlom kancelárie Q. XXXX, XXX XX M. E., správca úpadcu: A.G.P., s.r.o., so sídlom Sad SNP 14, 010 01 Žilina, IČO: 46 079 840, zastúpenému právnou zástupkyňou: JUDr. Lenou Mišalovou, advokátkou, so sídlom Radlinského 47, 026 01 Dolný Kubín, IČO: 37 577 433, v konaní o určenie popretej pohľadávky, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 43Cbi/14/2018-126 zo dňa 14. mája 2019, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Žilina č.k. 43Cbi/14/2018-126 zo dňa 14. mája 2019 potvrdzuje.

Žalovaný má voči žalobcovi nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd v poradí prvým výrokom žalobu zamietol. V poradí druhým výrokom o trovách prvoinštančného konania rozhodol tak, že žalovanému priznal voči žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100%, o výške ktorej náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku. V odôvodnení svojho rozhodnutia poukázal na žalobu žalobcu doručенú elektronicky okresnému súdu dňa 07.03.2018 v spojení s jej upresnením na výzvu okresného súdu, ktorou sa domáhal určenia, že je veriteľom pohľadávky evidovanej v zozname pohľadávok pod č. 17/1, prihlásenej do konkurzného konania vedeného Okresným súdom Žilina pod sp. zn. 4K/23/2016 z titulu bezdôvodného obohatenia na strane úpadcu, ktoré vo výške 17.753,10 Eur poskytol žalobca úpadcovi na základe preddavkovej faktúry č. 201630001, vystavenej dňa 05.01.2016, pričom nedošlo k riadnemu zdokladovaniu ich použitia. Žalobca sa ďalej domáhal určenia pohľadávky evidovanej v zozname pohľadávok pod č. 17/2 tým spôsobom, že žiadal určiť, že je veriteľom pohľadávky prihlásenej do konkurzného konania vedeného Okresným súdom Žilina pod sp. zn. 4K/23/2016 z titulu náhrady škody spôsobenej žalobcovi, uplatnenou voči úpadcovi faktúrou č. 302160102, vystavenou žalobcom dňa 01.04.2016, splatnou dňa 01.05.2016. Žalobca uviedol v žalobe skutkové tvrdenia, podľa ktorých uznesením Okresného súdu Žilina sp. zn. 4K/23/2016, uverejneným v Obchodnom vestníku dňa 07.11.2017, bol vyhlásený konkurz na majetok úpadcu, za správcu bola ustanovená JUDr. Eva Plichtová, PhD., so sídlom kancelárie Q. XXXX, XXX XX M. E.. Žalobca v zákonnej lehote prihlásil do konkurzu súhrnnou prihláškou svoje nezabezpečené pohľadávky, ktoré boli do zoznamu pohľadávok zapísané pod č. 17/1 a 17/2. Obe pohľadávky boli správcom popreté. Podľa tvrdenia žalobcu, žalovaný mu podaním zo dňa 29.01.2018, doručeným dňa 02.02.2018, oznámil popretie predmetných pohľadávok čo do právneho dôvodu a výšky. Žalobca uviedol, že oznámenie popretia neobsahovalo odôvodnenie popretia poradia prihlásených pohľadávok. Odvolávajúc sa na ust. § 32 ods. 2 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a

reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, vzhľadom k tomu, že správca doručil žalobcovi oznámenie popretia pohľadávky veriteľom dňa 02.02.2018, ktorým v súlade s § 32 ods. 9 ZKR informoval žalobcu o účinnom popretí pohľadávky zo strany správcu, lehota na uplatnenie práva na určenie popretej pohľadávky plynula do 05.03.2018, a preto svoje právo uplatnil včas. Na preukázanie skutkových tvrdení uvedených v žalobe, žalobca predložil listinné dôkazné prostriedky, ktoré okresný súd vo svojej špecifikácii uviedol v odseku 5. odôvodnenia napadnutého rozsudku.

2. Okresný súd poukázal na to, že žalovaný sa k žalobe písomne nevyjadril.

3. K procesnému postupu okresný súd uviedol, že dňa 14.05.2019 sa konalo za účasti právneho zástupcu žalobcu, právneho zástupcu žalovaného a žalovaného pojednávanie, na ktoré boli strany riadne a včas predvolané a lehota na prípravu pojednávania podľa § 178 ods. 2 CSP bola zachovaná. Dňa 13.05.2019, t.j. deň pred nariadeným termínom pojednávania, bol okresnému súdu doručený návrh advokátskej kancelárie AK Kovár a partneri s. r. o., so sídlom Vajnorská 8/A, 831 04 Bratislava - mestská časť Nové Mesto, IČO: 50 971 662 na odročenie pojednávania s odôvodnením, že v tento deň, t.j. dňa 13.05.2019 advokátska kancelária prevzala zastupovanie žalobcu vo veci, na preukázanie ktorej skutočnosti predložila splnomocnenie zo dňa 13.05.2019, v dôsledku ktorej okolnosti nemala dostatok času na prípravu právneho zástupcu.

4. Okresný súd poukázal na ust. § 89 ods. 1, § 92 ods. 3, § 183 ods. 1, 2, 3, 4 CSP a uviedol, že návrhu zástupcu žalobcu na odročenie pojednávania nevyhovel, nakoľko dôvod na odročenie pojednávania nepovažoval za dôležitý, ktorú skutočnosť mu bez zbytočného odkladu oznámil. Okresný súd zohľadnil aj okolnosť, že nemal vedomosť o tom, či, akým spôsobom a kedy došlo k zániku plnomocenstva, ktoré bolo žalobcom udelené predchádzajúcemu právnenému zástupcovi - AK Antol, s.r.o., so sídlom Hviezdoslavova 546/14, 902 01 Pezinok, IČO: 47 257 024 (splnomocnenie zo dňa 03.03.2017 na č.l. 9 spisu), a teda okresný súd vychádzal z predpokladu, že plnomocnenstvo udelené tejto advokátskej kancelárii naďalej trvá. Pokiaľ k zániku tohto plnomocenstva došlo, okresnému súdu nebol oznámený a preukázaný žiaden dôležitý dôvod, pre ktorý k zániku plnomocenstva došlo, ani dôvod, pre ktorý nebol včas žalobcom zvolený iný zástupca. Z uvedených okolností a časových súvislostí okresný súd dospel k záveru, že pokiaľ k zvoleniu nového právneho zástupcu došlo jeden deň pred pojednávaním, išlo o nezodpovedné konanie zo strany žalobcu, a preto okolnosť, že nový právny zástupca nemá dostatok času na naštudovanie veci a prípravu pojednávania, nemohla byť hodnotená ako dôležitý dôvod na odročenie pojednávania, a to ani v záujme zachovania práva žalobcu na zastúpenie advokátom.

5. S odkazom na ust. § 181 ods. 4 CSP okresný súd uviedol, že žiadosti zástupcu žalobcu na poskytnutie lehoty na dodatočné splnenie povinnosti tvrdenia a dôkaznej povinnosti nevyhovel, nakoľko takýto postup nepovažoval s prihliadnutím na časové okolnosti zmeny zástupcu a taktiež vzhľadom na predbežné právne posúdenie veci za dôvodný a hospodárny.

6. Okresný súd poukázal na to, že v rámci prednesu učinil zástupca žalobcu návrh na zmenu žaloby, ktorému okresný súd vyhovel a pripustil zmenu žaloby v znení, podľa ktorého súd určuje, že pohľadávka žalobcu, prihlásená do konkurzného konania na majetok úpadcu ako iná pohľadávka vo výške 17.753,10 Eur z titulu nároku žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia, zapísaná v konečnom zozname pohľadávok veriteľov úpadcu pod por. č. 17/1, je čo do právneho dôvodu, výšky, vymáhateľnosti a poradia nesporná. Ďalej určuje, že pohľadávka žalobcu, prihlásená do konkurzného konania na majetok úpadcu ako iná pohľadávka vo výške 4.327,65 Eur z titulu nároku žalobcu na náhradu škody, zapísaná v konečnom zozname pohľadávok veriteľov úpadcu pod por. č. 17/2, je čo do právneho dôvodu, výšky, vymáhateľnosti a poradia nesporná. Okresný súd uviedol, že pripustil zmenu žaloby z dôvodu, že došlo k rozšíreniu žalobného návrhu o určenie vymáhateľnosti a poradia popretých pohľadávok. Zároveň poukázal na to, že žalobca v rámci právnej argumentácie zdôraznil, že mu bolo doručené oznámenie o popretí pohľadávok, v ktorom nebol uvedený konkrétny dôvod popretia pohľadávok, ktorý postup správcu považoval žalobca za nesprávny, čo založilo neúčinnosť popieracieho prejavu.

7. V ďalšej časti svojho zdôvodnenia okresný súd uviedol, že ak zástupca žalobcu učinil na pojednávaní návrh na vykonanie dokazovania pripojením zoznamu pohľadávok úpadcu, tak tomuto návrhu vyhovel. Zástupca žalovaného na pojednávaní predložil oznámenie o popretí pohľadávok spolu s doručenkou preukazujúcou doručenie oznámenia žalobcovi, resp. jeho zástupcovi, objednávku žalobcu zo dňa

23.12.2015, faktúru úpadcu zo dňa 15.03.2016 s prezenčnou pečiatkou žalobcu o jej prijatí dňa 22.01.2016, e-mail zamestnankyne žalobcu, v ktorom žiadala úpadcu o opravu faktúry, opravenú faktúru úpadcu s dátumom 15.01.2016. Pokiaľ k dôkazom predloženým zo strany zástupcu žalovaného vzniesol zástupca žalobcu námietku, že sa jedná o oneskorene predložené dôkazy, tak túto okresný súd vyhodnotil ako nedôvodnú, nakoľko sa nejednalo o návrhy na vykonanie dokazovania, pre ktoré by súd musel odročiť pojednávanie.

8. S odkazom na vykonaným dokazovaním zistený skutkový stav právne posúdený podľa § 206g ods. 1 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.01.2018, vo väzbe na § 28 ods. 2, 3, § 23 ods. 1, § 199 ods. 9, § 32 ods. 1, 2, 3, 5, 6, 9, 14, 16, § 203a ods. 1, 2, 3 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom do 31.12.2017 (ďalej len „ZKR“) v spojení s § 25 ods. 1, § 29 ods. 1, § 30 ods. 1, 3, 5, 6, 7, § 32 ods. 1, 5 písm. a) zákona č. 305/2013 Z.z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o e-Governmente), okresný súd dospel k záveru o nedôvodnosti podanej žaloby.

9. Z vykonaného dokazovania mal okresný súd preukázané, že uznesením Okresného súdu Žilina sp. zn. 4K/23/2016 zo dňa 31.10.2017, zverejneným v Obchodnom vestníku č. 212/2017, vydaným dňa 07.11.2017, bol vyhlásený konkurz na majetok úpadcu, pričom účinky vyhlásenia konkurzu nastali dňom 08.11.2017. Konkurzné konanie voči úpadcovi bolo začaté uznesením Okresného súdu Žilina sp. zn. 4K/23/2017 zo dňa 16.01.2017, zverejneným v Obchodnom vestníku č. 14/2017, vydanom dňa 20.01.2017. V konaní nebolo sporné, že pohľadávky, určenie ktorých je predmetom konania, si žalobca uplatnil u správcu súhrnnou prihláškou nezabezpečených pohľadávok dňa 22.12.2017. Správca predmetné pohľadávky dňa 17.01.2018 poprel z dôvodov uvedených v zozname pohľadávok. Správca poprel výšku a právny dôvod vzniku pohľadávok. Okresný súd považoval za preukázané, že oznámenie správcu o popretí pohľadávok prihlásených do konkurzu žalobcom bolo žalobcovi doručené prostredníctvom zástupcu (advokátska kancelária AK Antol, s.r.o.) splnomocneného na zastupovanie žalobcu ako veriteľa v konkurznom konaní voči úpadcovi dňa 02.02.2018, ktorá skutočnosť bola tvrdená žalobcom v žalobe a vyplývala aj z doručky preukazujúcej doručenie oznámenia o popretí pohľadávok advokátskej kancelárii AK Antol, s.r.o., opatrenej nečitateľným podpisom, ktorým podpísaná osoba potvrdila prevzatie písomnosti dňa 02.02.2018, ktorý dátum sa zhodoval s dátumom uvedeným na pečiatke pošty Pezinok 1.

10. Vzhľadom k tomu, že zákon v ust. § 32 ods. 9 ZKR stanovuje lehotu na včasné uplatnenie práva na určenie popretej pohľadávky na súde, okresný súd z úradnej povinnosti primárne preskúmal včasnosť podania incidenčnej žaloby. Z elektronickej doručky nachádzajúcej sa v spise na č.l. 13, vytvorenej pri podaní žaloby na súde vyplývalo, že žaloba bola doručená okresnému súdu dňa 07.03.2018 o 19:00 hod., pričom opak nebol preukázaný. Vychádzajúc z nesporného skutkového zistenia, preukázaného doručkou, že oznámenie správcu o popretí pohľadávok bolo žalobcovi doručené dňa 02.02.2018, podľa okresného súdu bolo možné konštatovať, že zákonná tridsaťdňová lehota na podanie žaloby začala žalobcovi plynúť v súlade s § 203a ods. 1 ZKR dňa 03.02.2018 a uplynula dňa 05.03.2018 (deň 05.03.2018 bol posledný deň na včasné podanie žaloby, pripadol na pondelok, bežný pracovný deň). Keďže žalobca podal žalobu na okresnom súde dňa 07.03.2018, urobil tak potom, čo lehota uplynula márne. Okresný súd uviedol, že táto lehota je lehotou zákonnou a hmotnoprávnou, ktorej dĺžku upravuje ust. § 32 ods. 9 ZKR a jej povaha vyplýva z § 203a ods. 3 ZKR, podľa ktorého lehota je zachovaná, ak je podanie doručené najneskôr posledný deň lehoty tomu, komu je podanie určené; to neplatí, ak ide o lehotu na podanie odvolania.

11. Okresný súd poukázal na to, že povahou lehôt sa zaoberal Najvyšší súd Českej republiky v rozsudku sp. zn. 29 Cdo 2226/99, publikovanom ako Rc 44/2002, Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozsudku zo dňa 30. januára 2014, sp. zn. 2 Obdo V 25/2012, zverejnený v ZSP č. 54/2014 skonštatoval, že lehota na podanie žaloby o určenie pravosti, výšky alebo poradia pohľadávky v zmysle ust. § 29 ods. 5 ZKV i § 23 ods. 5 ZKV, nie je lehotou určenou k procesnému úkonu konkurzného veriteľa, ktorý popretú pohľadávku v konkurznom konaní prihlásil, ale lehotou pre uplatnenie práva na súde. Z uvedeného dôvodu, lehota na podanie žaloby o určenie pravosti, výšky a poradia pohľadávky v zmysle citovaného ust. § 29 ods. 5, § 23 ods. 2 v spojení s § 23 ods. 5 ZKV, nie je lehotou procesnou, pre zachovanie ktorej stačí postup podľa § 57 ods. 3 OSP, ale lehotou hmotnoprávnou, obdobne ako lehota podľa § 23 ods. 5 ZKV, na zachovanie ktorej je nevyhnutné, aby žaloba bola najneskôr posledný deň lehoty doručená súdu, nie

podaná na pošte, ktorá mala povinnosť žalobu súdu doručiť. Okresný súd podporne pre stanovenie hmotnoprávneho charakteru lehôt stanovených ZKR poukázal aj na uznesenie Ústavného súdu SR č.k. I. ÚS 66/2017-22 z 8. februára 2017.

12. Vychádzajúc z uvedeného, považoval okresný súd za zrejmé, že incidenčná žaloba musí byť najneskôr v posledný deň lehoty, ktorá je počítaná na dni, doručená súdu. Zmeškanie tejto zákonnej lehoty nemožno odpustiť. Včasné podanie incidenčnej žaloby je základným predpokladom jej úspechu. Lehota na podanie incidenčnej žaloby má zároveň prekluzívny charakter, pričom márnym uplynutím lehoty na podanie incidenčnej žaloby zaniká veriteľovi postavenie účastníka konkurzného konania.

13. Okresný súd konštatoval, že právna argumentácia žalobcu, že písomné oznámenie správcu o popretí pohľadávok neobsahovalo dôvody popretia, a preto ho nemožno považovať za účinné, nemá oporu v zákone. Poukázal na obsahové náležitosti popretia vyplývajúce z § 32 ods. 5 ZKR v spojení s § 32 ods. 6 ZKR. Podľa názoru okresného súdu, pokiaľ správca v oznámení o popretí uvedie dôvody popretia, oznámenie sa môže javiť informatívnejšie, na druhej strane však v prípade, keby správcom uvedené dôvody popretia v oznámení nezodpovedali skutočnosti, príp. boli neúplné, veriteľ by sa nemohol dovolávať žiadnej ochrany, pokiaľ by v žalobe vychádzal len z údajov uvedených v oznámení. Je v záujme popretého veriteľa, aby pri posudzovaní dôvodov popretia vychádzal z údajov uvedených v zozname pohľadávok, nakoľko len tie sú záväzné.

14. Z uvedeného okresný súd konštatoval, že lehota na včasné uplatnenie práva na súde nebola zachovaná, a preto nemohol rozhodnúť inak, ako žalobu v celom rozsahu zamietnuť, pričom rešpektujúc procesnú ekonomiu, nebol dôvod ďalej sa zaoberať hmotnoprávnym posúdením uplatneného práva.

15. O nároku na náhradu trov konania rozhodoval okresný súd podľa zásady úspechu v konaní. Vzhľadom k tomu, že žalobu v celom rozsahu zamietol, nárok na náhradu trov konania svedčil žalovanému. O nároku na náhradu trov konania preto okresný súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že náhradu trov konania priznal v plnom rozsahu žalovanému s tým, že podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania žalovaného proti žalobcovi rozhodne po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

16. Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca prostredníctvom zástupcu z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), d), f), g) CSP. K odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP žalobca uviedol, že súd prvej inštancie mu nesprávnym procesným postupom znemožnil uskutočňovať patriace mu procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Pochybenie okresného súdu žalobca videl v skutočnosti, že súd prvej inštancie na pojednávaní dňa 14.05.2019 v rozpore s § 182 CSP neumožnil právnenému zástupcovi žalobcu predniesť pred skončením dokazovania záverečnú reč, pričom okresný súd podľa § 182 CSP nevyzval prítomného právneho zástupcu na prednesenie záverečnej reči a tento sa práva na prednes záverečnej reči nevzdal. Upretie, resp. odňatie práva sporovej strany predniesť pred skončením dokazovania záverečnú reč, podľa žalobcu predstavoval zásadný zásah do jeho práva na súdnu ochranu.

17. K odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. d) CSP žalobca poukázal na to, že žalovaný sa k žalobe pred pojednávaním dňa 14.05.2019 písomne nevyjadril, prvýkrát sa vyjadril až priamo v prednese na pojednávaní dňa 14.05.2019, kedy namietal nedôvodnosť žaloby a zároveň vzniesol námietku jej oneskoreného podania. Zároveň na predmetnom pojednávaní žalovaný predložil viaceré listinné dôkazy, ktoré navrhol vykonať a ktoré okresný súd pripustil. Žalobca namietal vykonanie dôkazov predložených žalovaným a opakovane žiadal okresný súd o odročenie pojednávania a umožnenie doplniť skutkové tvrdenia a predložiť dôkazy v náhradnej lehote podľa § 181 ods. 4 CSP, ktorej žiadosti okresný súd s odkazom na § 167 CSP a sudcovskú koncentráciu konania nevyhovел a zamietol ďalšie návrhy na vykonanie dokazovania. Podľa žalobcu okresný súd pochybil, keď neaplikoval postup podľa § 181 ods. 4 CSP a vzhľadom na prezentovanú procesnú obranu žalovaného, neumožnil žalobcovi predniesť ďalšie skutkové tvrdenia a označiť alebo predložiť dôkazy na ich preukázanie v dodatočnej lehote určenej súdom. Zároveň pochybil, keď negatívne následky sudcovskej koncentrácie konania v zmysle ust. § 153 CSP vyvodzoval jednostranne, len vo vzťahu k žalobcovi. Žalobca zvýraznil, že prvýkrát na pojednávaní dňa 14.05.2019 sa mal možnosť dozvedieť aká je procesná obrana žalovaného v kauze a na akých tvrdeniach a dôkazoch je postavená. Súd prvej inštancie na jednej strane pripustil oneskorenú procesnú obranu žalovaného v konaní a prihliadol na ňu a na druhej strane neumožnil žalobcovi na túto procesnú

obranu žalovaného reagovať v primeranej lehote s odôvodnením, že sa jedná zo strany žalobcu o oneskorený návrh na vykonanie dokazovania a doplnenie skutkových tvrdení, tak procesne znevýhodnil žalobcu pri uplatňovaní jeho procesných práv v konaní. Tento procesný postup súdu prvej inštancie je v rozpore s princípom rovnosti strán sporu v zmysle Čl. 6 CSP a je inou vadou konania, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie súdu vo veci.

18. K odvolacím dôvodom podľa § 365 ods. 1 písm. f) a g) CSP žalobca poukázal na to, že súd prvej inštancie odôvodnil zamietnutie žaloby jej oneskoreným podaním zo strany žalobcu, čo vyjadril v odseku 49. odôvodnenia napadnutého rozsudku. Žalobca uviedol, že medzi stranami nebolo sporné, že oznámenie správcu (žalovaného) o popretí pohľadávok bolo žalobcovi doručené dňa 02.02.2018, ako aj, že zákonná tridsaťdňová lehota na podanie incidenčnej žaloby podľa § 32 ods. 9 ZKR žalobcovi začala plynúť v súlade s § 203a ods. 1 ZKR dňa 03.02.2018 a uplynula dňa 05.03.2018. Žalobca s odkazom na ust. § 25 ods. 1 písm. a), § 32 ods. 5 písm. a), § 32 ods. 1 zákona č. 305/2013 Z.z. uviedol, že žaloba bola podaná elektronicky, jej odoslaním zo strany predchádzajúceho právneho zástupcu žalobcu AK Antol, s.r.o., Pezinok, IČO: 47 257 024 do elektronickej schránky Okresného súdu Žilina dňa 05.03.2018, t.j. v posledný deň lehoty pre podanie žaloby, pričom ako dôkaz priložil informáciu zo zoznamu elektronickej podaní AK Antol, s.r.o. zo stránky Ministerstva spravodlivosti SR, z portálu „EŽALOBY“, z ktorého vyplýva, že predchádzajúci právny zástupca v zmysle § 25 ods. 1 písm. a) zákona o e-Governmente, túto podal jej odoslaním ako elektronickej podania dňa 05.03.2018 o 23:58:06 hod.. Tento dôkaz je podľa žalobcu prípustný podľa § 366 CSP, nakoľko nemohol byť predložený žalobcom bez jeho vlastnej viny v priebehu konania pred súdom prvej inštancie, pretože o námietke oneskoreného podania žaloby sa právny zástupca žalobcu dozvedel až na pojednávaní, na ktorom došlo k vyhláseniu rozsudku a nebolo mu napriek jeho žiadosti umožnené sa vo veci vyjadriť a predložiť dôkazy v dodatočnej lehote. Terajší právny zástupca nemal na pojednávaní dňa 14.05.2019 vedomosť o presnom momente odoslania žaloby zo strany predchádzajúceho právneho zástupcu žalobcu, ani nedisponoval dokladom ohľadne tejto skutkovej okolnosti. Žalobca mal za to, že vzhľadom na preukázaný moment elektronickej odoslania žaloby zo strany žalobcu dňa 05.03.2018 o 23:58:06 hod. je z povahy veci a najmä účelu a súčasných technických možností doručovania elektronickej správ absolútne vylúčené, aby žaloba bola doručená súdu prvej inštancie až dňa 07.03.2018 o 19:00 hod., t.j. až o 43 hodín od jej elektronickej podania zo strany právneho zástupcu žalobcu. Podotkol, že za moment doručenia podania sa vo vzťahu k súdu považuje okamih, kedy je elektronickej správa uložená v elektronickej schránke súdu. Žalobca namietol ako zásadne nesprávny rozhodujúci skutkový záver prezentovaný súdom prvej inštancie, že žaloba bola doručená okresnému súdu (ergo uložená do jeho elektronickej schránky) až dňa 07.03.2018 o 19:00 hod. a s tým súvisiaci záver, že bola podaná po márnom uplynutí lehoty pre jej podanie. Žalobca namietol obsah doručky vytvorenej pri podaní žaloby na súde a navrhol, aby odvolací súd vo vzťahu k presnému momentu doručenia incidenčnej žaloby, ktorý je rozhodujúci pre posúdenie otázky včasnosti podania žaloby, doplnil dokazovanie náležitým preverením skutočného momentu doručenia incidenčnej žaloby do elektronickej schránky súdu prvej inštancie. Navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

19. K doručenému odvolaniu žalobcu sa písomne vyjadril žalovaný prostredníctvom právnej zástupkyne. Žalovaný uviedol, že žalobca uplatnil v odvolaní takmer všetky odvolacie dôvody v zmysle § 365 ods. 1 CSP, avšak ani jeden z nich nie je vzhľadom na skutkové okolnosti prípadu a účinnú právnu úpravu daný.

20. K odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP žalovaný uviedol, že interpretácia ust. § 182 CSP je celkom zjavne nesprávna a tvrdený odvolací dôvod nie je daný. Okresný súd v priebehu pojednávania poskytol žalobcovi dostatočný priestor na vyjadrenia a prednesy, pričom v zápisnici je zachytený len základný obsah prednesov. K nesprávnemu procesnému postupu okresného súdu v posudzovanom prípade nedošlo. K obidvom sporovým stranám, tak ako je zrejmé z obsahu zápisnice, okresný súd pristupoval rovnakým spôsobom a obidve sporové strany dostali rovnaký priestor na prednesy a vyjadrenia, vrátane záverečných vyjadrení. Nemožno preto hovoriť o porušení práva na spravodlivé konanie, nakoľko nebol porušený žiadny z aspektov tohto práva.

21. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. d) CSP, spočívajúci v poukaze žalobcu, že žalovaný sa k žalobe písomne nevyjadril a až na pojednávaní dňa 14.05.2019 sa žalobca dozvedel o tom, aká je procesná obrana žalovaného a tým, že pokiaľ okresný súd oneskorenú procesnú obranu pripustil a prihliadol na ňu a neumožnil žalobcovi v dodatočnej lehote na ňu reagovať, znevýhodnil žalobcu pri uplatňovaní práv, považoval žalovaný za neopodstatnenú. Poukázal na to, že okresný súd zamietol

žalobu žalobcu z dôvodu oneskoreného podania žaloby, pričom lehota na podanie žaloby určená v § 32 ods. 9 zákona o konkurze a reštrukturalizácii je lehotou hmotnoprávnou a preklúziou. Na preklúziu práva prihlíada súd ex offa, aj bez námietky. V incidenčných sporoch je povinnosťou súdu skúmať včasnosť podania žaloby, pričom v posudzovanom prípade žalobca sám už v žalobe jasne uviedol, kedy prevzal oznámenie správcu o prevzatí pohľadávky a v nadväznosti na nesporný okamih prevzatia oznámenia o popretí, okresný súd z obsahu spisu (el. doručenky) mal povinnosť vyhodnotiť včasnosť podania žaloby. Okresný súd v rámci predbežného právneho posúdenia veci vyjadril názor o preklúzii lehoty na podanie žaloby. Napriek uvedenému, všetky žalobcove návrhy na dokazovanie, resp. žiadosť o dodatočnú lehotu na vyjadrenie, smerovali k okolnostiam meritórneho posúdenia pohľadávok, čo boli z hľadiska hospodárnosti konania návrhy bezpredmetné. Návrhu žalobcu na vykonanie dokazovania pripojením príslušnej časti konečného zoznamu pohľadávok, ktorý žalobca učinil na pojednávaní, okresný súd vyhovel a príslušnú časť konečného zoznamu pohľadávok v zmysle jeho návrhu oboznámil, a preto tvrdenia žalobcu o „jednostrannom“ uplatňovaní procesných inštitútov sú nedôvodné a účelové.

22. Pokiaľ žalobca uplatnil odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. f) a g) CSP, tak žalovaný považoval odvolanie v tomto smere za nedôvodné a argumentáciu vychádzajúcu z nesprávnej interpretácie účinnej právnej normy a nezohľadňujúcu charakter lehoty na podanie incidenčnej žaloby, ktorá je lehotou hmotnoprávnou, a teda posledný deň lehoty musí byť žaloba súdu doručená. Pre zachovanie hmotnoprávnej lehoty nestačí odoslanie podania na poštovú prepravu, resp. nestačí odoslanie podania do elektronickej schránky súdu. Relevantným pre posúdenie zachovania hmotnoprávnej lehoty je vždy okamih doručenia podania konajúcemu súdu. Opakované tvrdenie žalobcu o tom, že posledný deň lehoty žalobu odoslal do elektronickej schránky súdu, teda nebolo pre posúdenie zachovania hmotnoprávnej lehoty relevantné. Nakoľko žaloba bola okresnému súdu doručená až dňa 07.03.2018 o 19:00 hod., bola podaná oneskorene. V tejto súvislosti poukázal na právnu úpravu doručovania do elektronickej schránky, obsiahnutú v zákone č. 305/2013 Z.z. o e-Governmente s tým, že okamih odoslania správy do elektronickej schránky súdu nie je totožný s okamihom doručenia správy do elektronickej schránky súdu, resp. nie je totožný s jej uložením do elektronickej úradnej schránky. K poukazu žalobcu na novopredložený listinný dôkaz žalovaný uviedol, že ide jednak o dôkaz z hľadiska procesných ustanovení neprípustný, pretože nie sú naplnené podmienky § 366 ods. 1 CSP a ani tento dôkaz nepreukazuje včasnosť doručenia žaloby, nakoľko z neho vyplýva len okamih odoslania elektronickej podania súdu. Okamih odoslania žaloby však nie je vo vzťahu k posúdeniu zachovania lehoty v zmysle § 32 ods. 9 ZoKR relevantný. Žalovaný odhliadnuc od uvedeného mal za to, že vzhľadom na čas odoslania podania o 23:58:06 hod., teda 114 sekúnd pred vypršaním zákonnej lehoty, ani nemohol reálne očakávať, že za použitia dostupných technických prostriedkov bude jeho podanie elektronicke spracované tak, že bude v poslednú sekundu zákonnej lehoty objektívne dostupné v elektronickej schránke súdu. K otázke včasnosti doručovania podaní do elektronickej schránky súdu poukázal len na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 14CoKR/8/2019, ktorý riešil skutkovo podobný prípad. Podľa žalovaného žalobca ani predloženým (oneskoreným) listinným dôkazom nevyvrátil v konaní preukázanú skutočnosť, ktorou je okamih doručenia žaloby do elektronickej schránky súdu. Podľa žalovaného okresný súd správne posúdil otázku preklúzie práva a vyvodil správny právny záver o zmeškaní lehoty na podanie žaloby, ktorá skutočnosť je obligatórne dôvodom na zamietnutie incidenčnej žaloby. Navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť s priznaním nároku na náhradu trov odvolacieho konania.

23. K doručenému vyjadreniu žalovaného sa písomne vyjadril žalobca prostredníctvom zástupcu v podaní zo dňa 23.08.2019 (č.l. 174-176 spisu). Žalobca v celom rozsahu zotrval na argumentácii uvedenej v podanom odvolaní zo dňa 24.6.2019. Mal za to, že súd prvej inštancie na pojednávaní dňa 14.05.2019 v rozpore s § 182 CSP neumožnil právnomu zástupcovi žalobcu predniesť pred skončením konania záverečnú reč, čím došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Namietal, že súd prvej inštancie pochybil, keď negatívne následky sudcovskej koncentrácie konania vyvodzoval jednostranne len vo vzťahu k žalobcovi. Rovnako pochybil, keď po pripustení oneskorenej procesnej obrany žalovaného neaplikoval postup podľa § 181 ods. 4 CSP a neumožnil žalobcovi predniesť ďalšie skutkové tvrdenia a označiť alebo predložiť dôkazy na ich preukázanie v dodatočnej lehote určenej súdom. Žalobca nesúhlasil s argumentáciou žalovaného, že súd prvej inštancie sa meritom veci nezaoberal a že všetky návrhy žalobcu na doplnenie dokazovania boli preto bezpredmetné, pričom uviedol, že nový právny zástupca žalobcu na pojednávaní opakovane žiadal súd o umožnenie komplexne zareagovať na prvýkrát prezentovanú a pripustenú procesnú obranu žalovaného, ktorej súčasťou bola aj námietka oneskoreného podania žaloby v dodatočnej lehote, ktorej žiadosti okresný

súd nevyhovel a žalobca priamo na pojednávaní bez náležitej prípravy nevedel zaujať stanovisko k celej prezentovanej argumentácii žalovaného a navrhnuť všetky dôkazy, ktoré by vo veci prichádzali do úvahy. Okresný súd svojim postupom tak procesne znevýhodnil žalobcu pri uplatňovaní jeho procesných práv v konaní. Podľa žalobcu vzhľadom na preukázaný a nesporný moment elektronického odoslania žaloby dňa 05.03.2018 o 23:58:06 hod. je z povahy veci a najmä z účelu a súčasných technických možností doručovania elektronických správ absolútne vylúčené, aby žaloba bola doručená okresnému súdu až dňa 07.03.2018 o 19:00 hod., t.j. až o 43 hodín od jej elektronického podania zo strany právneho zástupcu žalobcu. Zásadne preto namietal ako nesprávny záver súdu prvej inštancie, že žaloba bola podaná po márnom uplynutí lehoty pre jej podanie. Žalobca namietol obsah doručky vytvorenej pri podaní žaloby na súde a v nej uvedený údaj o doručení žaloby až dňa 07.03.2019 o 19:00 hod. a navrhol, aby vo vzťahu k presnému momentu doručenia žaloby bolo doplnené dokazovanie náležitým technickým preverením skutočného momentu doručenia incidenčnej žaloby do elektronickej schránky súdu prvej inštancie.

24. K doručenému vyjadreniu žalobcu sa písomne vyjadril žalovaný prostredníctvom právnej zástupkyne v podaní zo dňa 13.09.2019 (č.l. 184 spisu). Žalovaný vzhľadom k tomu, že žalobca vo vyjadrení zopakoval skutkové a právne tvrdenia, ktoré boli obsahom odvolania uviedol, že sa pridrižiava svojho písomného vyjadrenia a zdôrazňuje nasledovné. Žalovaný uviedol, že posúdenie otázky včasnosti podania incidenčnej žaloby je posúdením otázky, ktorú je súd povinný skúmať ex offa, nakoľko lehota na podanie incidenčnej žaloby je lehotou prekluzívnou, na ktorú súd je povinný prihliadať z úradnej moci, a teda bez ohľadu na skutočnosť, či druhá sporová strana preklúziu namietla. Z uvedeného argumentácia žalobcu o včasnosti či oneskorenosti obrany žalovaného preklúziou lehoty na podanie žaloby je irelevantná. Zdôraznil, že argumentácia žalobcu o oneskorenosti procesnej obrany žalovaného je nesprávna, nakoľko žalovaný realizoval svoje tvrdenia na prvom pojednávaní vo veci samej. K dôkaznému návrhu žalobcu žalovaný uviedol, že takýto návrh žalobca na pojednávaní neučinil, všetky dôkazné návrhy žalobcu na pojednávaní, vrátane žiadosti o poskytnutie dodatočnej lehoty na vyjadrenie, smerovali k okolnostiam meritórneho posúdenia pohľadávok, čo však bolo z hľadiska hospodárnosti konania bezpredmetné, nakoľko okresný súd sa meritom veci ani nezaoberal. Preto, ak žalobca čini návrh na dokazovanie až v odvolacom konaní, je to návrh zjavne oneskorený, nakoľko žiaden z predpokladov na uplatnenie novoty v odvolacom konaní podľa § 366 CSP nie je splnený. Bez ohľadu na uvedené žalovaný zdôraznil, že okresný súd k otázke okamihu doručenia žaloby vykonal dokazovanie dostatočné, a to oboznámením obsahu elektronickej doručky, ktorú systém generuje automaticky, pričom elektronickej doručky sa nachádza v spise. Mal za to, že okresný súd preukázané skutkové okolnosti posúdil správne, a to otázku preklúzie práva a vyvodil správny záver o zmeškaní lehoty na podanie žaloby, ktorá skutočnosť je obligatórne dôvodom na zamietnutie incidenčnej žaloby. Navrhol rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdiť.

25. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal vec v medziach ustanovenia § 379, § 380 ods. 1 CSP na základe podaného odvolania žalobcu a postupom bez nariadenia pojednávania verejným vyhlásením rozsudku krajským súdom za rešpektovania ust. § 219 ods. 1, 3 CSP bol rozsudok okresného súdu potvrdený ako vecne správne rozhodnutie v zmysle § 387 ods. 1, 2 CSP. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

26. K procesnému postupu krajského súdu, ktorý prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia pojednávania sa poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 13CoKR/25/2019-207 zo dňa 31.03.2020, keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli Krajského súdu v Žiline v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením, v zmysle vyššie uvedeného uznesenia krajského súdu dňa 22.04.2020 a na webovej stránke Krajského súdu v Žiline, na základe čoho boli splnené podmienky k verejnému vyhláseniu rozsudku krajským súdom.

27. Žalobca v písomne podanom odvolaní zo dňa 24.06.2019 namietal, že okresný súd mu nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňoval patriace mu procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, ako aj, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Vo vzťahu k týmto odvolacím dôvodom krajský súd uvádza, že ani jeden z nich nebol relevantný, pretože okresný súd svojim procesným postupom neporušil práva žalobcu na spravodlivý súdny proces, súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu vykonal dokazovanie potrebné na posúdenie

podanej žaloby žalobcu, ako i obrany žalovaného a zistený skutkový stav aj správne právne posúdil, vyhodnotil.

28. Primárne krajský súd uvádza, že rozsudok okresného súdu posudzoval v rozsahu a v medziach odvolacích dôvodov žalobcu obsiahnutých v podanom odvolaní, za dôslednej aplikácie § 379, § 380 ods. 1 CSP. Pri posudzovaní odvolacích dôvodov žalobcu krajský súd vychádzal zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie, ktorým bol viazaný za aplikácie ust. § 383 CSP, pretože neboli zistené dôvody na zopakovanie alebo doplnenie dokazovania pre posúdenie predmetnej sporovej veci.

29. K odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP, v rámci ktorého žalobca namietal, že súd prvej inštancie na pojednávaní dňa 14.05.2019 postupoval v rozpore s § 182 CSP a neumožnil právnenému zástupcovi žalobcu predniesť pred skončením dokazovania záverečnú reč, tak krajský súd uvádza, že z obsahu Zápisnice o pojednávaní pred Okresným súdom Žilina zo dňa 14.05.2019 (č.l. 103-112 spisu) zistil, že pred vyhlásením uznesenia, ktorým bolo dokazovanie vyhlásené za skončené, bola položená otázka vo veci konajúceho sudcu, či zástupcovia strán majú nejaké ďalšie doplňujúce vyjadrenia, prípadne návrhy na vykonanie dokazovania, po ktorej otázke predstúpil a vyjadril sa tak právny zástupca žalobcu, ako aj i právny zástupca žalovaného. Právnym zástupcom žalobcu po konštatovaní súdu, že návrhu právneho zástupcu žalobcu na odročenie pojednávania z dôvodu doplnenia ďalších skutkových tvrdení a dôkazov nevyhovuje, a to s prihliadnutím na koncentráciu konania, nebolo žiadané udelenie slova na záverečnú reč. Napriek tomu, že v zápisnici o pojednávaní osobitne nebol zachytený priestor pre záverečné reči, tak krajský súd z priebehu a postupu súdom prvej inštancie na nariadenom pojednávaní zistil, že súd prvej inštancie vytvoril obom procesným stranám rovnakú možnosť vyjadriť sa k veci, k vykonanému dokazovaniu, k priebehu konania a k vyjadreniam protistrany. Vzhľadom na vznesenú námietku žalobcu, táto sa vo svojej podstate týkala len prípadného porušenia procesných práv, k čomu zo strany okresného súdu nedošlo. To, že osobitne nebol poskytnutý priestor pre záverečnú reč, tak len týmto samotným postupom nedošlo podľa názoru krajského súdu k porušeniu práva žalobcu na spravodlivý súdny proces, ak žalobca výslovne o tento priestor nepožiadaval, tento postup pred súdom prvej inštancie nenamietal a netrval na ňom. V tejto súvislosti krajský súd považuje za potrebné rozlišovať samotné posúdenie a rozhodnutie veci samej, výsledkom ktorého bola žaloba zamietnutá od (nesprávneho) procesného postupu, ktorého sa týka úprava § 365 ods. 1 písm. b) CSP, keďže pod pojmom „procesný postup“ sa rozumie len faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra prejednávania veci (to, ako súd viedol konanie alebo spor) znemožňujúca účastníkovi (strane sporu) realizáciu jej procesných oprávnení a mariaca možnosti jej aktívnej účasti na konaní. Tento pojem nemožno vykladať extenzívne jeho vzťahovaním aj na faktickú meritórnú rozhodovaciu činnosť súdu. Postupom súdu možno teda rozumieť iba samotný priebeh konania, nie však rozhodnutie súdu posudzujúce opodstatnenosť žalobou uplatneného nároku.“ V tejto súvislosti poukazuje krajský súd i na závery vyjadrené v uznesení Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Cdo/225/2018 zo dňa 28.2.2019.

30. K ďalšiemu odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. d) CSP vo vzťahu ku ktorému žalobca namietal pochybenie okresného súdu, ktorý neaplikoval postup podľa § 181 ods. 4 CSP a vzhľadom na prezentovanú procesnú obranu žalovaného neumožnil žalobcovi predniesť ďalšie skutkové tvrdenia, označiť a predložiť dôkazy, čím došlo k narušeniu rovnosti strán sporu, krajský súd uvádza, že obsah spisu nedal podklad pre záver, že okresný súd porušil zásadu rovnosti procesných strán. Súd prvej inštancie vytvoril obom stranám rovnakú možnosť sa vyjadrovať, pričom je potrebné súhlasiť so žalovaným v tom smere, že žalobca návrh na predloženie ďalších dôkazov odôvodnil tým, že „...„Čo sa týka našej požiadavky na predloženie ďalších dôkazov, my činíme návrh na vykonanie dokazovania predložením príloh, ktoré boli učinené zo strany žalobcu a príloh k nim označeným“... a ďalej „...„ Ja opätovne žiadam, aby mi súd umožnil doplnenie vyjadrenia, navrhnutie ďalších dôkazov v dodatočnej lehote, a to z dôvodu, že som nemal dostatok času na oboznámenie sa so spisom a prejednanou vecou.“ (č.l. 106, 110 spisu). V tejto súvislosti zvyrazňuje krajský súd, že to bol žalobca, ktorý sa podanou žalobou domáhal ochrany svojich práv, pričom v rámci podanej žaloby bol povinný uskutočniť nielen tvrdenia, ale i označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Zároveň poukazuje na obsah predvolania na nariadené pojednávanie, v ktorom bol žalobca poučený podľa § 153, 154 CSP o sudcovskej a zákonnej koncentrácii konania. Pokiaľ sa navrhované dôkazy zo strany žalobcu viazali a týkali pohľadávok vo vzťahu ku ktorým sa žalobca domáhal určenia, že je ich veriteľom, tak tieto dôkazy bol povinný označiť už v rámci podanej žaloby. Pokiaľ okresný súd tieto dôkazy zamietol a nevykonal, bol jeho postup vecne správny. Dodáva krajský súd, že z ust. § 185 ods. 1 CSP vyplýva, že je to len

súd ktorý rozhodne, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná a nevykonanie určitého dôkazu môže mať za následok len neúplné skutkové zistenia, avšak nie procesnú vadu. V tejto súvislosti poukazuje krajský súd na ustálenú rozhodovaciu prax a judikatúru NS SR, napr. uznesenie sp. zn. 5Cdo 161/2010, sp. zn. 1ObdO/49/2017. Z obsahu prednesu žalobcu v rámci konania pred súdom prvej inštancie nevyplývalo to, že obsah navrhovaných dôkazov zo strany žalobcu by sa viazal k posúdeniu včasnosti podania žaloby.

31. K odvolacím dôvodom podľa § 365 ods. 1 písm. f) a g) CSP, krajský súd primárne poukazuje na obsah Zápisnice o pojednávaní pred okresným súdom zo dňa 14.05.2019, z ktorého vyplývalo, že pred otvorením pojednávania bolo konštatované okresným súdom, že sa javí, že žaloba nebola súdu doručená včas, v ktorej súvislosti vo veci konajúci sudca oboznámil časové súvislosti doručenia oznámenia správcu o popretí pohľadávky a doručenia žaloby súdu, v nadväznosti na čo požiadal žalobcu o vyjadrenie, či trvá na podanej žalobe, na čo sa právny zástupca žalobcu vyjadril v tom zmysle, že nemá oprávnenie, aby pred otvorením pojednávania zobral žalobu späť.

32. Odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že pri takomto type podania žaloby, a to incidenčnej žaloby o určenie právneho dôvodu a výšky prihlásenej pohľadávky, je predsa primárne v rámci dokazovania, jeho vyhodnocovania, ako i v rámci posúdenia skutkových zistení, z úradnej povinnosti súdu uložené skúmať, či žaloba v zmysle § 32 ods. 9 ZKR bola podaná včas, keďže práve toto zákonné ustanovenie určuje, že veriteľ má právo domáhať sa na súde určenia popretej pohľadávky žalobou, a to tak, že toto právo musí byť uplatnené na súde voči všetkým týmto osobám do 30 dní od doručenia písomného oznámenia správcu o popretí pohľadávky veriteľovi, inak zanikne. V danom prípade ide o hmotnoprávnu lehotu, dôsledkom ktorej je, že ak žaloba nebola doručená najneskôr v posledný deň lehoty súdu, potom dochádza k zániku práva a nemožno uplatnený nárok priznať. Krajský súd v tomto smere v zhode s okresným súdom poukazuje na ust. § 203a ods. 3 ZKR a na zdôraznenie poukazuje na nespornú skutočnosť, že oznámenie o popretí pohľadávok správcom bolo žalobcovi doručené dňa 02.02.2018, čo žalobca v žalobe a ani v podanom odvolaní nespochybnil a rovnako nebolo sporné, že zákonná 30-dňová lehota na podanie incidenčnej žaloby začala plynúť dňa 03.02.2018 a uplynula dňa 05.03.2018. Pre posúdenie včasnosti podania žaloby, vzhľadom na elektronické podanie žaloby, potom bola relevantná doručka na č.l. 13 spisu, z obsahu ktorej bol zistený dátum a čas doručenia predmetnej žaloby, a to dňa 07.03.2018 o 19:00 hod., výsledok overenia 07.03.2018 o 18:00 hod., dátum a čas overenia podpisu 08.03.2018 o 00:33 hod.. Z listiny nachádzajúcej sa na č.l. 21 spisu označenej „Elektronicky prijaté dokumenty z eŽaloby“ boli zistené údaje: Číslo podania 0904974518, dátum podania (portál) 7.3.2018 19:00:37, spis 4K/23/2016, predmet konania Incidenčná žaloba o určenie.... Tieto údaje o doručení žaloby žalobcu dňa 07.03.2018 okresnému súdu neboli žalobcom v rámci prvoinštančného konania a ani v odvolacom konaní vyvrátené, a to doložením listiny „Podávanie návrhu a súvisiacich písomností na súdne konanie - MS SR“, kde je uvedený dátum 05.03.2018, číslo podania 0904974518, z ktorého ďalej vyplývali údaje dátum odoslania 05.03.2018 23:58:06, ktorá preukazovala len odoslanie podania, nie však jeho doručenie. Keďže deň 05.03.2018 bol posledným dňom prekluzívnej hmotnoprávnej lehoty vyplývajúcej z ust. § 32 ods. 9 ZKR v spojení s § 203a ods. 3 ZKR a nebolo preukázané, že v tento deň došlo k doručeniu žaloby Okresnému súdu Žilina, potom námietky žalobcu v tomto smere neboli dôvodné, keďže žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal opak, teda nesprávnosť údajov na doručke č.l. 13-20 spisu. V tejto súvislosti poukazuje krajský súd, že pod zachovaním zákonnej lehoty na podanie incidenčnej žaloby v zmysle § 32 ods. 9 ZKR je potrebné rozumieť to, že žaloba musí byť v určenej 30-dňovej lehote doručená súdu, a pokiaľ z elektronickej doručky nepochybne vyplýval dátum doručenia žaloby Okresnému súdu Žilina do jeho elektronickej schránky dňa 07.03.2018 a žalobca správnosť týchto údajov hodnoverne a preukázateľne nevyvrátil, tak nebol priestor pre iný záver, než prijal súd prvej inštancie o podaní žaloby po uplynutí zákonnej lehoty. V tejto súvislosti je potrebné poukázať i na úpravu v zákone o e-Governmente, na ktorú správnym spôsobom poukázal i okresný súd. Pre dodržanie hmotnoprávnej lehoty na včasné podanie žaloby nepostačovalo len jej odoslanie, teda podanie elektronickej cez eŽaloby a prostredníctvom ústredného portálu verejnej správy, ale určujúcim bol až okamih jej doručenia uvedený v elektronickej doručke. Na tento záver krajského súdu bola bez vplyvu listina doložená žalobcom k podanému odvolaniu. Nebolo namieste, aby odvolací súd v danom smere doplňoval dokazovanie. Za situácie nepreukázania včasnosti podanej žaloby bolo preto potrebné zo strany odvolacieho súdu napadnutý rozsudok potvrdiť ako vecne správny.

33. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bol úspešný žalovaný, ktorému voči žalobcovi bol priznaný plný nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa ust. § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa ust. § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa ust. § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Podľa ust. § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa ust. § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa ust. § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa ust. § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa ust. § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa ust. § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.